

Till läsaren

I handen har Du 2008 års upplaga av hembygdsboken Sool-Öen. Redaktionens strävan är även detta år att presentera ett varierat utbud av material som rör vår trakt, såväl från forn- som nutid. Årets Sool-Öen är den 37:e i ordningen sedan premiäråret 1972. Självfallet har vissa förändringar i tryck- och bildteknik skett sedan dess, men i stort sett finns huvuddragen i strukturen bevarad. Formatet är behändigt och Sool-Öen bör finnas lätt tillgänglig i bokhyllan.

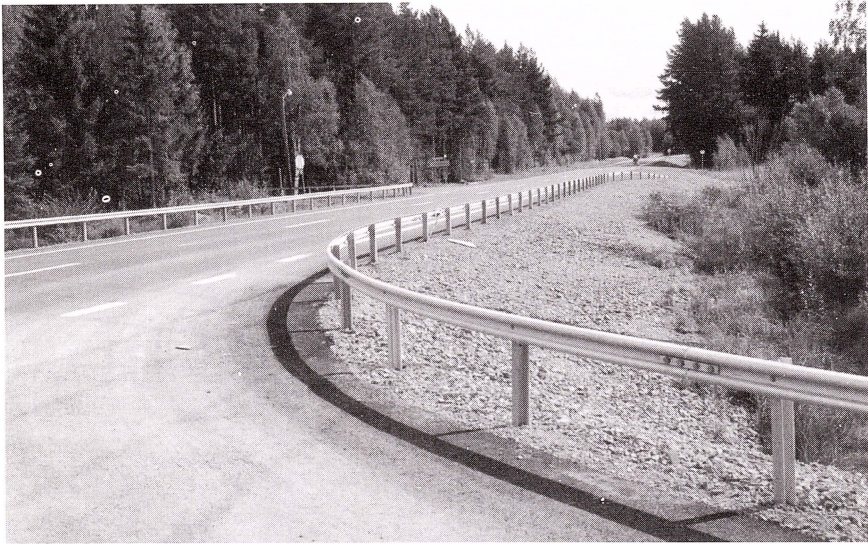
Äldre tiders kultur har format nutiden och vår tid är framtidens grundval. De s.k. ”förändringens vindar” sveper allt hårdare fram över vårt samhälle. Förmodligen kommer någon gång vår tid att kallas ”den gamla goda tiden”. Betänk att vi lever i en privilegierad tid, en tid som skapades genom industrialismens intåg i samhället. Miljöhotets orosmoln hopar sig dock vid en avlägsen horisont i fjärran, vilket våra massmediala instrument generöst pekat på såväl i ord som bild. Sool-Öen kan säkert i sitt lilla format bidra till att skapa insikter i vårt levnadsperspektiv.

När vi lugnt vandrar fram, uppfattar vi mer av vår omgivning än när vi springande förflyttar oss. Om man stannar till och tar en paus, slösar man dock inte med tiden - man bara utnyttjar den bättre till gagn för vårt välbefinnande. Att inte dra lärdom av de äldres erfarenhet är lika galet som att inte lyssna till ungdomens synpunkter. Sool-Öen kan sprida kunskap om vår tillvaro och kan möjligen även för många väcka inspiration inför framtiden. Att ta en paus och läsa vår hembygdsbok befrämjar känslan för vår bygd. Det utbyte man får av en bok beror dock till stor del på det egna intresset och detta kan ökas betydligt genom nya insikter om vårt samhälle.

En uppskattad medarbetare saknas i redaktionen i år. Ållanders Erik Pettersson har ”med ålderns rätt” valt att avstå från redaktionsarbetet. Han är en skicklig fotograf, naturälskare och god kännare av Solleröns kultur. Bidrag från hans penna eller kamera kommer sannolikt även i fortsättningen att finnas med bland Sool-Öens sidor. Vår hembygdsbok och dess syfte ligger honom mycket varmt om hjärtat.

Varje år tillkommer nya intresserade skribenter som vill delge läsekretsen sina lärdomar och upplevelser. De är mycket välkomna till att variera bokens innehåll. Redaktionskommittén vill framföra ett varmt tack till alla som medverkat med artiklar, fotografier och uppslag. Ett stort tack riktas även till de sponsorer som gjort utgivande av vår hembygdsbok möjlig. Redaktionens hoppas att även årets utgåva möts av samma intresse som tidigare.

Redaktionskommittén

Nya Sundsvägen är klar. Bilden är tagen vid "Årkrånksbruni" och visar den nya vägen med anslutningarna mot "Burmavägen" och Utanmyra.

Foto: Ullas Arne Andersson.

Vid midsommartid 2007 utbrast många solleröbor "Äntligen". Då var sträckningen mellan Sollerö centrum bort mot Isundavägen nyasfalterad efter en tid då trafiksvårigheterna varit legio. En viktig navelsträng – delsträckningen mellan Sollerön och centralorten Mora stod klar och alla trafikanter kunde dra en lättnadens suck. En längre tid hade gesundaborna kunnat märka en avsevärd ökning av trafikintensiteten genom byn. Många trafikanter föredrog omvägen över Gesunda i stället för att riskera stenskott och punkteringar.

Redan under 1600-talet försökte Daniel Jonsson etablera en vägsträckning mot Mora över Sundet. Det fanns länge några stenkistor kvar i vattnet, på vilka primitiva träkonstruktioner vilat. Det visade sig dock att marken mellan Utanmyra och Sundet på den tiden var så vattensjuk och besvärlig, att det fanns svårigheter att t.o.m. uppehålla en ridväg. Åtskilliga försök gjordes att bygga en farbar väg. På 1940-talet skrev Johan Svensson till den inflytelserika redaktören Anders Pers i Västerås i ett försök att få en lösning av vägfrågan till stånd. Johan Svensson fick ett välformulerat svar från Pers, men den första egentliga vägförbindelsen var en smal cykelväg över Sundet. Det dröjde ända in på 1950-talet innan en väg byggdes. Bron över Sundet invigdes 1957.

Redaktionen